

Aleksander Czacki, Juliusz Leszczyński, Mieczysław Cincio, Stefan Cieślak

Kronika : z życia izb adwokackich

Palestra 18/2(194), 117-121

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

2.

Z życia izb adwokackich

Izba katowicka

1. We wrześniu 1973 r. utworzony został Komitet środowiskowy urzędów i instytucji wymiaru sprawiedliwości oraz organów ścigania przy Komitecie Dzielnicowym PZPR Katowice-Zachód. W skład 9-osobowej egzekutywy tego Komitetu weszli: 3 przedstawiciele sądownictwa, 3 przedstawiciele MO i po 1 przedstawicielu prokuratury, adwokatury i arbitrażu. Jako przedstawiciel adwokatury wybrany został I sekretarz POP PZPR przy Radzie Adwokackiej, wicedziekan Miłosz Chmiel.

2. W październiku 1973 r. rozpoczęło aktywną działalność Koło ZMS przy Radzie Adwokackiej w Katowicach.

3. W ramach uroczystości związanych z 30 rocznicą Ludowego Wojska Polskiego dziekan Rady H. Holak został odznaczony „Medalem za zasługi w obronności kraju”.

4. W dniu 9 listopada 1973 r. odbyło się otwarte zebranie POP PZPR

przy Radzie Adwokackiej. Po uroczystej części zebrania, zorganizowanej dla uczczenia 56 rocznicy Rewolucji Październikowej, sprawozdanie z działalności POP PZPR za okres od 13 października 1972 r. do 9 listopada 1973 r. złożył I sekretarz, wicedziekan Miłosz Chmiel.

5. W listopadzie i grudniu 1973 r. adwokaci Izby katowickiej wzięli masowy udział w akcji związanej z wyborami do rad narodowych. Szczególną aktywność wykazało 17 zespołów, a udział w zebraniach przedwyborczych wzięło 169 adwokatów. Do komisji wyborczych weszło 14 adwokatów. W dniach 6 i 7 grudnia 1973 r. zorganizowano zebrania zespołów adwokackich dla omówienia znaczenia wyborów do rad narodowych oraz powszechnego udziału w nich adwokatów i ich rodzin.

adw. Aleksander Czacki

Izba koszalińska

1. Bilans działalności Rady w 1973 r. Czekaające nas zadania w 1974 r. skłaniają do refleksji, do spojrzenia wstecz i odnotowania najważniejszych wydarzeń z życia i działalności Koszalińskiej Izby Adwokackiej w ciągu ubiegłych dwunastu miesięcy.

Przed wszystkim podkreślić należy doniosły fakt opracowania wielokierunkowego programu działania na lata 1973—1976, akceptującego i rozwijają-

cego kierunki oraz wyniki pracy Rady Adwokackiej w Koszalinie w poprzedniej kadencji.

W szerszym zakresie i z wszechstronniejszym programem udało się nam zorganizować kolejne „Symposium — 73 — Tallinn—Leningrad”. Własnymi siłami i środkami podołaliśmy temu zadaniu dużym wysiłkiem organizacyjnym oraz znacznym nakładem finansowym.

Potrzeba podjęcia przez adwokatów

badań problematyki adwokackiej i naukowego jej opracowania, a także konieczność realizowania kształcenia ustawicznego w adwokaturze skłoniły nas do zorganizowania seminarium doktoranckiego.

Rozszerzyliśmy znacznie działalność społeczną. W szczególności uzasadnioną dumą napawa fakt powierzenia trzem kolegom mandatów radnych w wyniku wyborów 9 grudnia 1973 r.

Donosiliśmy wyrazem uznania zasług kilku kolegów było nadanie im szeregu odznaczeń, w tym Koledze adw. **Konradowi Okuliczowi — KRZYŻA KAWALERSKIEGO ORDERU ODRODZENIA POLSKI**, a Koledze adw. Zbigniewowi Broszowi — pierwszemu w naszej Izbie — Złotej Odznaki „ADWOKATURA PRL”.

2. Szkolenie. W dniu 24 listopada 1973 r. w Klubie WRZZ w Koszalinie odbyły się zorganizowane przez Radę Adwokacką zajęcia szkoleniowe z udziałem adwokatów i aplikantów adwokackich, prowadzone przez doc. dra hab. Aleksandra Ratajczaka, dyrektora Instytutu Prawa Karnego Uniwersytetu AM w Poznaniu, na temat „Nauka prawa a potrzeby praktyki”.

3. Koło Obrońców Wojskowych. W lokalu Rady Adwokackiej w Koszalinie w dniu 1 grudnia 1973 r. odbyło się zebranie Koła Obrońców Wojskowych z udziałem Szefa Wojskowego Sądu Garnizonowego w Koszalinie ppłk Kazimierza Litwińskiego, który wygłosił wykład pt. „Specyfika wojskowego wymiaru sprawiedliwości w świetle praktyki sądowej i orzecznictwa”.

4. Wizyta w KW PZPR. W dniu 9 stycznia 1974 r. dziekan Rady Adwokackiej adw. Czesław Bielicki złożył wizytę w Wydziale Administracyjnym KW PZPR w Koszalinie.

Przeprowadzone z kierownikiem Wydziału Władysławem Orłowskim rozmowy dotyczyły programu działania samorządu adwokackiego w 1974 r.,

udziału przedstawicieli adwokatury w działalności rad narodowych oraz planów polepszenia warunków lokalowych zarówno Rady Adwokackiej jak i zespołów adwokackich w Koszalinie.

5. Posiedzenie Rady Adwokackiej. Kolejne planowe posiedzenie Rady Adwokackiej w Koszalinie odbyło się w dniu 12 stycznia 1974 r.

Omówiono program uroczystego otwarcia w dniu 20 stycznia 1974 r. gmachu zespołów adwokackich w Słupsku.

Rozpoczęto przygotowania do Zgromadzenia Delegatów, którego termin ustalono wstępnie na dzień 20 kwietnia 1974 r.

Przyjęto założenia budżetów kształcenia aplikantów adwokackich w 1974 r., postulując liczbę 6 etatów aplikantów adwokackich na rok 1974.

Zobowiązano kierownika Zespołu Adwokackiego w Szczecinku do niezwłocznego przedstawienia Prezydium NRA wniosku o dotację na polepszenie warunków lokalowych Zespołu Adwokackiego w Szczecinku.

Wyznaczono korespondentów do „Palestry” i „Gazety Sądowej” — tymczasowo w osobach adw. Czesława Bielickiego i adw. Dominika Maciołka. Jednocześnie zobowiązano wszystkie zespoły adwokackie i DPPP do stałej prenumeraty (opłacanej z konta 34-a) co najmniej jednego egzemplarza „Gazety Sądowej”.

Omówiono także zagadnienia związane z konferencją szkoleniową kierowniczej kadry samorządu adwokackiego, zwołaną przez Prezydium NRA na 27 i 28 lutego oraz 1 marca 1974 r. do Świdrów Małych koło Warszawy. W konferencji z urzędu udział biorą dziekani oraz I sekretarze POP PZPR. Dodatkowym delegatem z ramienia Koszalińskiej Izby Adwokackiej wyznaczony został przez Radę Adwokacką adw. Dominik Maciołek, działacz SD, sekretarz Rady Adwokackiej.

Izba łódzka

Zebranie sprawozdawcze POP przy Radzie Adwokackiej w Łodzi. W dniu 30.X.1973 r. odbyło się zebranie sprawozdawcze POP przy Radzie Adwokackiej w Łodzi. Referat sprawozdawczy, nakreślający program działania adwokatury Izby łódzkiej, wygłosił I sekretarz POP adwokat Jan Kielan. U podstaw tego programu leży założenie, że zawód adwokata jest zawodem politycznym, przy czym jego wykonywanie ma służyć z jednej strony jednostce potrzebującej pomocy prawnej, a z drugiej spełniać określone zadania wychowawcze, pogłębiające i umacniające zasady prawnorządności ludowej. W tym celu jest rzeczą konieczną:

- 1) rozważenie przez Radę Adwokacką potrzeby opracowania kompleksowego programu działania na okres kadencji, w szczególności długofalowego programu kadrowego pod kątem widzenia rozmieszczenia adwokatów w poszczególnych rejonach oraz ustalenia kryteriów przydatności do zawodu, zwłaszcza w aspekcie doskonalenia kadr w świetle uchwał I Krajowej Konferencji PZPR;
- 2) propagowanie powszechności oraz różnorodności form doskonalenia zawodowego, a nawet eksperymentowania w tej dziedzinie. Doskonalenie to powinno przebiegać pod kątem widzenia realizacji zapotrzebowań społecznych przy spełnieniu warunków realności i efektywności. W ramach doskonalenia należy uwzględnić także zdobywanie wiedzy politycznej, m. in. przez organizowanie otwartych zebrań POP, akcji odczytowych z udziałem wybitnych prelegentów, szkoleń ideologicznych itp.;
- 3) roztoczenie większej opieki nad aplikantami adwokackimi. W tym celu powinno się rozważyć opracowanie form samopomocy między aplikantami oraz udzielania pomocy niektórym aplikantom w celu wyrównania poziomu;
- 4) zwiększenie udziału adwokatów w pracach społecznych w celu szerzenia kultury prawnej w naszym społeczeństwie. Ważny w tym względzie jest również udział członków Izby łódzkiej w pracach ZPP, a w szczególności w akcji odczytowej na tematy prawnicze (odczyty w zakładach pracy i w szkołach). Te ostatnie zadania mają szczególnie doniosłą rolę w dziedzinie akcji profilaktycznej — najsukuteczniejszego oręża w walce z przestępczością, zwłaszcza z przestępczością młodzieżową. Zadania społecznej pracy adwokatów są i powinny być realizowane nadal przez aktywny udział adwokatów w organizacjach społecznych;
- 5) eksponowanie problemów socjalno-bytowych adwokatów Izby łódzkiej i włączenie tej problematyki do programu działania Rady Adwokackiej na okres jej kadencji. W tej dziedzinie postuluje się zmianę regulaminu funduszu wzajemnej pomocy przez złagodzenie rygorów przy udzielaniu pożyczek oraz podniesienie wysokości pożyczek. Stwierdza się również konieczność bardziej realnego niż dotychczas obciążenia kosztami użytkowników Ośrodka rekreacyjnego w Grotnikach, a nadto wprowadzenia nowych form działalności kulturalnej, turystyczno-wypoczynkowej, wczasów, kolonii dla dzieci, zwrotu kosztów leczenia w uzdrowiskach, wreszcie — zorganizowania własnego gabinetu lekarskiego.

Jak wynika z przedstawionego programu działania POP przy Radzie Ad-

wokackiej w Łodzi, dąży ona energicznie i konsekwentnie do realizacji tych wszystkich postulatów, które od dawna nurtowały i nurtują nadal środowisko adwokackie Izby Łódzkiej. Są to zamierzenia długofalowe i ambitne,

niemniej jednak leżą one w granicach realnych możliwości i bez wątpienia zostaną w pełni zrealizowane przy pomocy wszystkich adwokatów naszej Izby.

adw. Juliusz Leszczyński

Izba rzeszowska

1. Cenna akcja społeczna adwokatury tarnobrzesckiej. Członkowie Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Tarnobrzegu na zebraniu w dniu 8 grudnia 1973 r. podjęli uchwałę o bezpłatnym świadczeniu usług na rzecz osób wymagających alimentowania.

W ramach tej akcji świadczone będą usługi na rzecz wszystkich osób wymagających alimentowania, przy czym usługi obejmować będą bezpłatne poradnictwo prawne, bezpłatne pisanie pozwów i innych pism procesowych, zastępstwo adwokackie na rozprawie oraz bezpłatne prowadzenie egzekucji zasądzonych roszczeń pieniężnych. Poszerzona w ten sposób działalność społeczna członków zespołu prowadzona będzie pod firmą Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Tarnobrzegu. Zespół ten wystosował odpowiedni apel do wszystkich osób szukających pomocy przy dochodzeniu swych pretensji z tytułu roszczeń alimentacyjnych czy też kosztów utrzymania, zawiadamiając o tym wszystkie miejscowe czynniki społeczno-polityczne, władze administracyjne, sąd, prokuraturę oraz takie organizacje, jak Liga Kobiet, organizacje młodzieżowe itp.

2. Wyniki wyborów kierowników zespołów. Analiza wyborów kierowników zespołów Izby rzeszowskiej jak również poprzednia ocena działalności zespołów i ich kierowników w minionej kadencji pozwala stwierdzić, że demokratyzacja samorządności adwokatury rzeszowskiej

osiągnęła właściwy poziom. Rada Adwokacka bowiem na posiedzeniu w dniu 26 października 1973 r. zaakceptowała w pełni wysunięte kandydatury przez zebrania zespołów, stwierdzając w ten sposób, że ocena Rady jest zbieżna w tym zakresie z postulatami i oceną przyszłych kierowników przez poszczególne zespoły.

Zmiany na stanowiskach kierowników zespołów nastąpiły w 11 wypadkach, a mianowicie wybrano następujących nowych kierowników:

- 1) w Gorlicach — adw. Eugeniusza Szczeklika,
- 2) w Lesku — adw. Romana Góreckiego,
- 3) w Kolbuszowej — adw. Stanisława Czapkę,
- 4) w Mielcu (Zespół Nr 2) — adw. Edwarda Zagrabę,
- 5) w Przeworsku — adw. Andrzeja Stepkiewicza,
- 6) w Ropczycach — adw. Czesława Krzaka,
- 7) w Rzeszowie (Zespół Adwokacki Nr 1) — adw. Bolesława Boczara,
- 8) w Rzeszowie (Zespół Adwokacki Nr 3) — adw. Marka Książkiewicza,
- 9) w Rzeszowie (Zespół Adwokacki Nr 4) — adw. Tadeusza Kinczela,
- 10) w Strzyżowie — adw. Jana Bańdura,
- 11) w Tarnobrzegu — adw. Rajmunda Aschenbrennera.

Kierownicy tych zespołów, którzy ustąpili ze swoich stanowisk, uzyskali pozytywną ocenę swojej pracy. Przyczyną ich odejścia był bądź osiągnięty wiek, bądź też przeszkody natury zdrowotnej i osobistej.

Rada Adwokacka wyraziła ustępującym kierownikom uznanie za ich wieloletnią pracę, kierując pod adre-

sem tych osób pisemne podziękowania.

Wybrano najlepszych ludzi, którzy cieszą się powszechnym zaufaniem nie tylko wśród kolegów, ale również u miejscowych władz oraz w środowisku prawniczym.

adv. Mieczysław Cincio

Izba zielonogórska

1. W dniu 9 stycznia 1974 r. odbyło się zebranie sprawozdawczo-wyborcze koła Zrzeszenia Prawników Polskich w Zielonej Górze. Na zebraniu tym dziekan Rady Adwokackiej *adv. Ewald Soroko* wręczył adwokatowi *Ludwikowi Grzybowskiemu* z Zielonej Góry Złotą Odznakę „ADWOKATURA PRL”, przyznaną Mu przez Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej uchwałą z dnia 25 października 1973 r.

Adwokat *Ludwik Grzybowski*, ur. 18.VIII.1899 r., został wpisany w 1926 roku na listę aplikantów adwokackich, a następnie do 1939 roku prowadził kancelarię adwokacką w Czortkowie, woj. tarnopolskie.

Od 29 sierpnia 1945 r. wykonuje zawód adwokata w Zielonej Górze, najpierw w kancelarii indywidualnej, a następnie od 1952 roku w zespole adwokackim. W latach 1946—1953 był delegatem Rady Adwokackiej Poznańskiej na okręg Zielonej Góry. W latach

1955—1967 był wicedziekanem, a następnie skarbnikiem Rady Adwokackiej w Zielonej Górze. Od 1967 r. pełni obowiązki przewodniczącego Zarządu Funduszu Wzajemnej Pomocy Koleżeńskiej przy Radzie Adwokackiej w Zielonej Górze.

W dniu 1 marca 1972 r. *adv. Grzybowski* przeszedł na emeryturę, pracując nadal w ograniczonym rozmiarze godzin w Zespole Adwokackim Nr 2 w Zielonej Górze.

2. *Adv. Henryk Paczkowski* z Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Gorzowie Wlkp. uchwałą Rady Państwa PRL z dnia 15.VI.1973 r. został odznaczony KRZYŻEM PARTYZANCKIM.

Ponadto Społeczny Komitet ORMO uchwałą z dnia 4.II.1972 r. przyznał *adv. Henrykowi Paczkowskiemu* odznakę specjalną ORMO: „Zasłużonemu Działaczowi ORMO”.

adv. Stefan Cieślak